

Bruksela, 3 grudnia 2015 r.
(OR. en)

12396/15

POLGEN 142

NOTA

Od:	Przyszłe prezydencje: niderlandzka, słowacka i maltańska
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Dalsza realizacja strategicznego programu 18-miesięczny program Rady (1 stycznia 2016 – 30 czerwca 2017)

Delegacje otrzymują w załączeniu 18-miesięczny program Rady, przygotowany przez przyszłe prezydencje: niderlandzką, słowacką i maltańską, jak również Wysokiego Przedstawiciela, przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych

WPROWADZENIE

Niniejszy dokument przedstawia program prac Rady, ustalony przez przyszłe prezydencje: niderlandzką, słowacką i maltańską oraz obejmujący okres od stycznia 2016 r. do czerwca 2017 r.

W związku z tym, że gospodarka wykazuje oznaki ożywienia, Unia powinna skoncentrować się na osiągnięciu silnego wzrostu gospodarczego. Jednocześnie stoi w obliczu bezprecedensowych wyzwań, zwłaszcza dla swojego bezpieczeństwa, a także w związku z migracją. Sprostanie tym wyzwaniom wymaga gruntownych przemyśleń w kilku obszarach polityki. Jednak trzy prezydencje mają także możliwość opracowania nowych polityk w dziedzinach, w których działania na szczeblu europejskim mogą przynieść rzeczywistą wartość dodaną.

Ustalając program prac Rady, trzy prezydencje kierowały się priorytetami Strategicznego programu Unii w okresie zmian (zwanego dalej „strategicznym programem”) oraz niedawnymi konkluzjami Rady Europejskiej. Prezydencje położyły szczególny nacisk na pierwszy filar strategicznego programu, ponieważ sprzyjające włączeniu społecznemu, inteligentne i trwałe: wzrost gospodarczy, zatrudnienie i konkurencyjność pozostają najważniejszym priorytetem na najbliższych osiemnaście miesięcy.

Realizując niniejszy program, trzy prezydencje wezmą pod uwagę znaczenie zasad leżących u podstaw lepszych uregulowań prawnych. Rada jako współprawodawca ponosi szczególną odpowiedzialność za zapewnienie, by regulacje unijne były najwyższej jakości i w pełni respektowały zasady pomocniczości, proporcjonalności, prostoty, przejrzystości, spójności i prawa podstawowe. Lepsze uregulowania prawne pomogą osiągnąć cele określone w strategicznym programie. A zmniejszenie obciążeń regulacyjnych będzie ważnym czynnikiem pobudzającym wzrost gospodarczy i konkurencyjność. Trzy prezydencje odnotowują również, że Komisja zamierza zainicjować refleksję na temat zwiększonej roli parlamentów narodowych w przygotowywaniu procesu decyzyjnego w UE.

Niniejszy program przedstawiono w nowym formacie. Ma on charakter operacyjny i ma stanowić ramy dla organizacji i programowania prac Rady w ciągu kolejnych osiemnastu miesięcy. Jego struktura – obejmująca pięć filarów – odzwierciedla strukturę strategicznego programu.

W przypadku każdego z filarów podkreślono w nim kluczowe dossier i kwestie, którymi Rada będzie musiała zająć się w przedmiotowym okresie. Jednocześnie niniejszy program nie ma być wyczerpujący; trzy prezydencje zapewnią, by Rada zachowała elastyczność i by mogła reagować na rozwój wydarzeń, a także by szybko podejmowała wyzwania, które mogą się pojawić.

Trzy prezydencje uznają, że wiele kwestii przedstawionych w niniejszym programie wzajemnie na siebie oddziałuje. W związku z tym zapewnią, by wszystkie kwestie były traktowane w sposób, który w pełni uwzględnia szerszy kontekst i potencjalny wpływ w innych sektorach. Każda z części programu może obejmować prace kilku składów Rady. Prezydencje wykorzystają każdą możliwość usprawnienia metod pracy Rady, aby umożliwić lepszą dyskusję i lepsze wyniki. Będą również ściśle współpracować z Parlamentem Europejskim, zważywszy na jego kluczową rolę jako współprawodawcy wraz z Radą.

Zasadnicze znaczenie ma spójność priorytetów we wszystkich politykach i instytucjach. Trzy prezydencje przeprowadziły zatem konsultacje z przewodniczącym Rady Europejskiej i zapewniły, by niniejszy program odzwierciedlał roczny program prac Komisji na 2016 r. Program trzech prezydencji posłuży również jako przewodnik dla tych prezydencji w ich współpracy z innymi instytucjami w sprawie rocznego i wieloletniego programowania.

I. UNIA PRACY, WZROSTU I KONKURENCYJNOŚCI

Europa zajęła się bezpośrednimi skutkami kryzysu, teraz musi zadbać o solidniejszą podstawę dla swojej przyszłości. W ostatnim czasie Unia koncentrowała się na osiągnięciu wzrostu gospodarczego i tworzeniu miejsc pracy; te kwestie pozostaną najważniejszym punktem prac we wszystkich obszarach polityki, do czasu aż zaczną one przynosić efekty dla realnej gospodarki i naszych społeczeństw w postaci mocnego i trwałego ożywienia gospodarczego, zdolnego równocześnie zapewnić wysoki poziom ochrony socjalnej, ochrony zdrowia i ochrony środowiska. Wszystkie instytucje uznają to za swój najwyższy priorytet. Pięć obszarów określonych w strategicznym programie z czerwca 2014 r. znajdzie odzwierciedlenie w pracach Rady podczas trzech prezydencji. Obejmuje to: pełne wykorzystanie potencjału jednolitego rynku, również w sferze cyfrowej; wspieranie klimatu przedsiębiorczości i tworzenia miejsc pracy; inwestowanie w przyszłość; wzmocnienie atrakcyjności Unii w ujęciu globalnym; oraz pogłębienie unii gospodarczej i walutowej.

Trzy prezydencje skoncentrują się także na kwestiach środowiskowych, takich jak rozwijanie gospodarki o obiegu zamkniętym poprzez wezwania do lepszego gospodarowania zasobami w dziedzinie odpadów, wody, powietrza i różnorodności biologicznej, przy jednoczesnym tworzeniu nowych zielonych miejsc pracy i rozwijaniu bardziej konkurencyjnej gospodarki zasobooszczędnej.

Jednolity rynek jest najważniejszym osiągnięciem Unii i najskuteczniejszym narzędziem tworzenia miejsc pracy. Pogłębienie jednolitego rynku, zwłaszcza w dziedzinie cyfrowej i dziedzinie usług, musi być priorytetem. Wysokie miejsce w programie prac zajmują też egzekwowanie, wdrażanie, upraszczanie i spójność istniejących instrumentów. Po opublikowaniu Strategii jednolitego rynku cyfrowego, prace nad jego głównymi elementami będą kontynuowane, ze szczególnym naciskiem na reformę ram łączności elektronicznej, przegląd prawa dotyczącego mediów audiowizualnych i prawa autorskiego, przepisy dotyczące transgranicznego handlu elektronicznego, administracji elektronicznej, a także gospodarki cyfrowej, przedsiębiorstw typu start-up i MŚP.

Ten obszar priorytetowy obejmuje następujące elementy:

- Działania następce wobec nowej strategii dotyczącej rynku wewnętrznego w odniesieniu do towarów i usług, łącznie z inicjatywami ustawodawczymi służącymi ułatwieniu transgranicznego świadczenia usług i zajęciu się kwestią dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, wzmocnieniem wzajemnego uznawania, ukierunkowanymi inicjatywami sektorowymi w zakresie usług biznesowych i budowlanych, środkami harmonizacji i standaryzacji, inicjatywą w sprawie prawa dotyczącego niewypłacalności przedsiębiorstw i lepszego egzekwowania przepisów.
- Lepsze monitorowanie wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru, ze szczególnym uwzględnieniem reform strukturalnych na jednolitym rynku
- Inicjatywy wynikające z pakietu dotyczącego jednolitego rynku cyfrowego, w tym inicjatywy w dziedzinie ram regulacyjnych w zakresie łączności elektronicznej, praw autorskich i możliwości przenoszenia, blokowania geograficznego, umów cyfrowych, mediów audiowizualnych i handlu elektronicznego, dyrektywy w sprawie transmisji kablowej i satelitarnej oraz współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów
- Inicjatywy dotyczące europejskiej chmury badawczej, własności danych, swobodnego przepływu danych i planu działania na rzecz administracji elektronicznej
- Zakończenie przeglądu hurtowych rynków roamingu
- Rozpatrywane wnioski w sprawie ochrony danych, dostępności sieci oraz bezpieczeństwa sieci i informacji¹

¹ Z zastrzeżeniem aktualnie prowadzonych prac.

- Dyrektywa w sprawie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
- Przyszła dyrektywa mająca zapewnić ramy dotyczące transgranicznych podziałów spółek
- Inicjatywa „Niebieski pas”
- Uproszczenie ram wykonawczych wspólnej polityki rolnej
- Wzmocnienie pozycji rolnika w łańcuchu dostaw
- Pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym wniosek ustawodawczy dotyczący odpadów
- Dyrektywa w sprawie wzmocnienia zaangażowania akcjonariuszy

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ I TWORZENIE MIEJSC PRACY

Promowanie klimatu sprzyjającego rozkwitowi MŚP pomoże stworzyć potencjał Unii do generowania dalszego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. Stworzenie niezbędnych warunków ramowych jest priorytetem. Powinno to obejmować dalsze prace nad sprawnością regulacyjną, w tym zmniejszenie obciążeń regulacyjnych i administracyjnych, oraz zmniejszenie opodatkowania pracy (zob. również rozdział III poniżej).

Bezrobocie jest poważnym problemem w większości państw członkowskich. Wnioski, które są pomocne w rozwiązywaniu problemu bezrobocia i które otwierają możliwości dla europejskich obywateli, będą jednym z kluczowych priorytetów. Przedmiotem szczególnej uwagi będą inicjatywy w dziedzinie młodzieży, bezrobocia długotrwałego i strukturalnego, a także pełnego dostępu do rynku pracy. Roczna ocena w ramach europejskiego semestru będzie okazją do politycznych dyskusji na temat najważniejszych kwestii.

Trzy prezydencje są zdecydowane wspólnie pracować nad przyszłym pakietem dotyczącym mobilności pracowników usuwającym pozostałe przeszkody dla mobilności w UE w celu łagodzenia skutków przyszłych wstrząsów gospodarczych, wspierania uczciwej konkurencji i uczciwych norm pracy, a tym samym przyczynić się do realizacji wspólnego celu, jakim jest godna praca. Prace trzech prezydencji będą służyć rynkom pracy sprzyjającym włączeniu społecznemu w oparciu o zasadę czynienia pracy opłacalną.

Ten obszar priorytetowy obejmuje następujące elementy:

- Realizacja programu na rzecz lepszych uregulowań prawnych, w tym monitorowanie realizacji programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) i jego dalsze wzmacnianie, zwłaszcza z korzyścią dla MŚP
- Kontynuacja trzeciego elementu planu inwestycyjnego w celu zapewnienia skoordynowanych wysiłków na rzecz jasnych, przewidywalnych i stabilnych ram regulacyjnych dla inwestycji na szczeblu europejskim i krajowym, w szczególności w odniesieniu do długoterminowych projektów inwestycyjnych, jak również ograniczenia kosztów rozpoczynania i prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza dla MŚP
- Uwzględnianie problematyki konkurencyjności przemysłu, łącznie z rocznymi sprawozdaniami w sprawie konkurencyjności
- Plan działania na rzecz europejskiego przemysłu obronnego
- Śródkresowa ocena programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME)
- Nowa strategia dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw
- Pakiet dotyczący mobilności pracowników, w tym przegląd koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (rozporządzenia 883/2004 i 987/2009), w szczególności w odniesieniu do świadczeń dla bezrobotnych i opieki długoterminowej, oraz ukierunkowany przegląd dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług
- Rozporządzenie w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES)
- Decyzja w sprawie ustanowienia europejskiej platformy ds. pracy nierejestrowanej
- Uproszczenie prawodawstwa UE w zakresie informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji
- Wytoczne dotyczące zatrudnienia
- Zatrudnienie ludzi młodych, w tym przegląd wdrażania gwarancji dla młodzieży / Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych
- Wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy.

INWESTOWANIE W PRZYSZŁOŚĆ

Jeśli gospodarka ma rosnąć, kluczowe – po spadku inwestycji w ostatnich latach – jest przywrócenie poziomów inwestycji. Ważne jest, aby poprawić klimat inwestycyjny i usunąć wąskie gardła. Trzy prezydencje będą zatem wspierać dalszą realizację planu inwestycyjnego dla Europy. Przedmiotem szczególnej uwagi będą pełna realizacja, funkcjonowanie i wyniki Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych.

Jego głównym narzędziem inwestycyjnym jest budżet Unii, w tym europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne. Realizowane będą programy sektorowe na mocy obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF). Obejmują one narzędzia na rzecz inwestycji w infrastrukturę, technologie i badania naukowe, takie jak instrument „Łącząc Europę”, transeuropejskie sieci transportowe (TEN-T) czy program „Horyzont 2020”. Jednocześnie ocenione i dodatkowo udoskonalone zostaną ramy regulacyjne dla tych sektorów. Transport, logistyka i mobilność mają kluczowe znaczenie dla silnej gospodarki europejskiej i dynamicznego społeczeństwa. Partnerzy z trzech prezydencji skoncentrują się na działaniach służących zachowaniu i zwiększeniu konkurencyjności naszego sektora transportu w celu poprawy regionalnych i globalnych połączeń, tworzenia miejsc pracy i pobudzania wzrostu gospodarczego. Rada będzie działać na rzecz maksymalizowania wkładu polityki spójności we wzrost gospodarczy i zatrudnienie. Jednym z priorytetów będzie też inwestowanie w kapitał ludzki, kształcenie i umiejętności, wydajność i innowacje, które to kwestie mają podstawowe znaczenie dla konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy.

Trzy prezydencje będą ściśle współpracować z wszystkimi instytucjami i innymi zainteresowanymi podmiotami w celu dalszego doskonalenia unijnego procesu budżetowego oraz na rzecz przeglądu WRF, z myślą o osiągnięciu porozumienia w odpowiednim terminie. Rada będzie śledzić prace Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych, czego przejawem będzie m.in. jej udział w międzyinstytucjonalnej konferencji z parlamentami narodowymi.

Ten obszar priorytetowy obejmuje następujące elementy:

- Kwestie budżetowe, w tym:
 - * Coroczna procedura udzielania absolutorium za lata 2014 i 2015
 - * Budżet UE na 2017 r. i bieżące monitorowanie płatności oraz przyjmowanie budżetów korygujących i przesunięć środków w latach 2016 i 2017
 - * Przegląd wieloletnich ram finansowych
- Wdrażanie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych
- Wdrażanie instrumentu „Łącząc Europę” oraz programu TEN-T
- Przeglądy poziomów współfinansowania dla Cypru w ramach polityki spójności, stosowania podwyższonych poziomów współfinansowania w ramach polityki spójności dla krajów objętych programem oraz przeglądy przepisów dotyczących warunkowości makroekonomicznej związanych z polityką spójności
- Monitorowanie sprawozdań Komisji na temat wyników negocjacji w sprawie umów o partnerstwie i programów operacyjnych, instrumentów finansowych oraz programów w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych – dotyczących lat 2014–2020 – oraz ich wkładu w realizację celów strategii „Europa 2020”
- Monitorowanie wyzwań związanych z realizacją w kontekście warunków wstępnych
- Agenda miejska
- Realizacja zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) przy wykorzystaniu wieloletnich planów zarządzania rybołówstwem oraz zmiany prawodawstwa uzupełniającego, jak również przy wykorzystaniu wymiaru zewnętrznego WPRyb
- Rolnictwo ekologiczne²
 - Rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych³
- Rozporządzenie w sprawie usług portowych
- Działania następce po kontroli sprawności ram regulacyjnych dotyczących bezpieczeństwa statków pasażerskich w UE

² Z zastrzeżeniem aktualnie prowadzonych prac.

³ Z zastrzeżeniem aktualnie prowadzonych prac.

- Zmiana dyrektywy w sprawie portowych urządzeń odbiorczych
- Pakiet dotyczący jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SES II +), rozporządzenie w sprawie przydziału czasu na start lub lądowanie, rozporządzenie o prawach pasażerów lotniczych, nowa strategia dotycząca lotnictwa, w tym zmiana rozporządzenia w sprawie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz ramy dla zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych, a także mandaty negocjacyjne dotyczące umów w sprawie usług lotniczych
- Terminowe przyjęcie czwartego pakietu kolejowego⁴
- Przegląd struktur doradczych ds. europejskiej przestrzeni badawczej
- Ocena ex-post 7. programu ramowego w zakresie badań
- Śródkresowy przegląd programu „Horyzont 2020”
- Upowszechnianie doskonałości i rozszerzanie uczestnictwa w programie ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020”
- Środki wspierające młodych badaczy, atrakcyjność kariery naukowej, wspieranie mobilności
- Usprawnienie systemu monitorowania i sprawozdawczości w dziedzinie badań naukowych i innowacji
- Plan działania Europejskiego Forum Strategii ds. Infrastruktur Badawczych (ESFRI) na 2016 r.
- Europejski program na rzecz otwartej nauki
- Ramowe warunki w zakresie badań naukowych i innowacji
- Inicjatywy na mocy art. 185: w sprawie partnerstwa w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) oraz w sprawie wspólnego programu badawczego na rzecz Morza Bałtyckiego (BONUS 2)
- Kontynuacja, zawarcie i wykonanie, stosownie do sytuacji, międzynarodowych umów dotyczących nauki i technologii, a także wspieranie stosownych inicjatyw dyplomacji naukowej

⁴ Z zastrzeżeniem aktualnie prowadzonych prac.

- Działania następce wobec zapowiadanej strategii kosmicznej dla Europy i dalszy rozwój stosunków UE z Europejską Agencją Kosmiczną
- Śródkresowy przegląd programu „Kreatywna Europa”

ATRAKCYJNOŚĆ W UJĘCIU GLOBALNYM

Zwiększenie konkurencyjności europejskiego przemysłu powinno pozwolić Unii na pełne wykorzystanie potencjału handlu jako dźwigni wzrostu. Trzy prezydencje zobowiązują się do poczynienia szybkich postępów we wszystkich działaniach wchodzących w zakres kompetencji Rady w procesie zawierania dwustronnych, regionalnych i wielostronnych umów handlowych, w tym transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP). Trzy prezydencje będą również promować umowy o wolnym handlu i wspierać bliższe stosunki z krajami w sąsiedztwie Europy. Będą dążyć do odpowiedniejszego uwzględniania zrównoważonego rozwoju w istniejących instrumentach polityki zewnętrznej UE oraz w kontekście nowych możliwości polityki handlowej.

Ten obszar priorytetowy obejmuje następujące elementy:

- Monitorowanie i realizacja porozumień wypracowanych w kontekście dauhańskiej agendy rozwoju pod egidą WTO
- Kontynuacja i zakończenie negocjacji w sprawie wiążących i fakultatywnych porozumień WTO w dziedzinie technologii informacyjnych, usług i towarów ekologicznych, oraz realizacja tych porozumień, stosownie do sytuacji
- Rozważenie możliwości przyznania Chinom statusu gospodarki rynkowej w ramach WTO
- Umowy o wolnym handlu z Kanadą i Singapurem: sfinalizowanie prac Rady w celu podpisania po otrzymaniu oczekiwanej opinii Trybunału Sprawiedliwości
- Transatlantyckie partnerstwo handlowo-inwestycyjne: kontynuacja i zakończenie negocjacji, również w sprawie ochrony inwestycji
- Kontynuacja i zakończenie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Japonią
- Zakończenie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Wietnamem

- Kontynuacja i zakończenie – stosownie do sytuacji – innych negocjacji w sprawie dwustronnych lub regionalnych umów o wolnym handlu, np. z krajami ASEAN, Indiami, Mercosurem i krajami południowego sąsiedztwa. Przygotowania do negocjacji w sprawie modernizacji umów o wolnym handlu z Meksykiem i Chile oraz w sprawie nowych umów o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią
- Zakończenie negocjacji między UE a Chinami w sprawie umowy inwestycyjnej
- Działania zmierzające do wypracowania pomyślnego wymiaru handlowego w kontaktach ze wschodnimi i południowymi sąsiadami UE oraz omawianie możliwości dalszej współpracy
- Rozważenie modernizacji unii celnej z Turcją
- Działania UE na rzecz objęcia krajów BRIC ograniczeniami dotyczącymi kredytów eksportowych

UGW

W nawiązaniu do tzw. sprawozdania pięciu szefów instytucji przedstawionego na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r. trzy prezydencje będą kontynuować dyskusje w sprawie dokończenia budowy struktury UGW. Trzy prezydencje będą kontynuować działania na rzecz udoskonalonego cyklu koordynacji polityki gospodarczej, uwzględniając wnioski przedstawione 21 października 2015 r. w sprawie wzmocnionego wymiaru społecznego oraz czyniąc dalsze postępy na drodze do ukończenia tworzenia unii bankowej. Rada będzie także dążyć do postępów w kierunku ustanowienia unii rynków kapitałowych, która – przy jednoczesnym poszanowaniu zasady proporcjonalności – zapewni przedsiębiorstwom lepszy dostęp do kapitału. Prezydencje w Radzie będą aktywnie uczestniczyć w procesie konsultacji poprzedzającym białą księgę Komisji na temat wniosków zgłoszonych w drugim etapie i dotyczących ukończenia tworzenia UGW, łącznie z planowaną grupą ekspertów wysokiego szczebla.

Ten obszar priorytetowy obejmuje następujące elementy:

- Działania następce względem sprawozdania pięciu szefów instytucji
- Wzmocnienie społecznego wymiaru UGW
- Nowe podejście do europejskiego wzrostu gospodarczego i stabilności, z uwzględnieniem przeglądu strategii „Europa 2020” oraz realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ
- Odnowiony europejski semestr

- Przygotowania do posiedzeń grupy G-20
- Dyrektywa w sprawie instytucji pracowniczych programów emerytalnych
- Rozporządzenie w sprawie funduszy rynku pieniężnego
- Rozporządzenie w sprawie reformy strukturalnej sektora bankowego
- Wdrożenie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji
- Przyszły wniosek dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kontrahentów centralnych („pozabankowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja”)
- Przegląd finansowania struktur europejskich organów nadzoru i zarządzania nimi
- Europejski system ubezpieczania depozytów
- Plan działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych, w tym zmniejszenie narzutów kapitałowych dla inwestycji infrastrukturalnych
- Wniosek dotyczący sekurytyzacji
- Przegląd dyrektywy w sprawie prospektu emisyjnego

II. UNIA, KTÓRA WZMACNIA POZYCJĘ WSZYSTKICH SWYCH OBYWATELI I CHRONI ICH

Nasze społeczeństwa wciąż odczuwają skutki kryzysu, czego efektem są istotne wyzwania dla konstrukcji społecznej Unii. Trzy prezydencje będą pracować nad utrzymaniem europejskiego modelu społecznego w jego rozmaitych przejawach, inwestowaniem w kapitał ludzki w celu przygotowania naszych społeczeństw na przyszłość, zwalczaniem ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz ochroną wszystkich obywateli Europy, przy pełnym poszanowaniu krajowych kompetencji i zasady pomocniczości.

Trzy prezydencje będą działać na rzecz równego traktowania, w tym na rzecz równości płci, i niezależności ekonomicznej. Szybko podjęte zostaną działania zmierzające do zmodernizowania systemów kształcenia i ułatwiania szkolenia i zatrudnienia młodych ludzi oraz do rozwoju uczenia się przez całe życie. Prezydencje skoncentrują się także na roli, jaką wysokiej jakości edukacja włączająca dla wszystkich odgrywa w promowaniu sprawiedliwości społecznej, włączenia społecznego, postawy obywatelskiej i wspólnych wartości europejskich.

Priorytetowo będą traktowane systemy ochrony socjalnej, które zapewniają odpowiedni poziom ochrony, a jednocześnie przyczyniają się do integracji społecznej i zawodowej. Obecne tendencje demograficzne wymagają skoordynowanej reakcji, aby lepiej przygotować nasze systemy opieki społecznej i rynku pracy do stawiania czoła poważnym zmianom społecznym.

Jednym z kluczowych celów pozostaje ochrona zdrowia obywateli UE. Trzy prezydencje będą kontynuować dyskusje na temat sposobów poprawy stanu zdrowia ludności UE poprzez: zwalczanie chorób niezakaźnych, zwiększenie dostępności innowacyjnych i niedrogich leków dla pacjentów i możliwości korzystania z tych leków, a także udoskonalenie współpracy między systemami opieki zdrowotnej państw członkowskich. Przedmiotem właściwej uwagi będzie bezpieczeństwo zdrowia i gotowość UE w sytuacji transgranicznych zagrożeń zdrowia, a także oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe. Kontynuowane będą prace nad wnioskami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy oraz jakości środowiska.

Szerszy cel w postaci zapewnienia sprawiedliwości społecznej ma zastosowanie również w obszarze opodatkowania, w którym prace będą kontynuowane. W tym kontekście zostaną podjęte wszelkie starania niezbędne do zwalczania oszustw podatkowych oraz uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, do zabezpieczenia się przed erozją bazy podatkowej i przenoszeniem zysków oraz do udoskonalenia wymiany informacji.

Ten obszar priorytetowy obejmuje następujące elementy:

- Dyrektywa w sprawie poprawy równowagi płci w organach spółek
- Dyrektywa w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną
- Strategiczne ramy UE dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2014–2020 i zmiany w powiązanym prawodawstwie, w tym w przepisach dotyczących czynników rakotwórczych
- Planowane inicjatywy służące sprostaniu wyzwaniom w zakresie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym w odniesieniu do pracujących rodzin, a także wspieraniu uczestnictwa kobiet w rynku pracy
- Lepszy dostęp do towarów i usług dla osób niepełnosprawnych
- Europejski program na rzecz nowych umiejętności, wraz z wzajemnym uznawaniem kwalifikacji, a także inne możliwe inicjatywy w sprawie modernizacji szkolnictwa wyższego

- Śródkresowy przegląd programu Erasmus+
- Wdrożenie odnowionych ram europejskiej współpracy w dziedzinie młodzieży, by umożliwić wszystkim młodym ludziom zaangażowanie na rzecz zróżnicowanej, połączonej i inkluzywnej Europy
- Korzystanie z dobrych rządów, włączenia społecznego i edukacji w sporcie i poprzez sport, ze szczególnym uwzględnieniem dużych międzynarodowych imprez sportowych, dyplomacji sportowej i wolontariatu
- Pakiet dotyczący wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro*
- Rozporządzenie dotyczące nowej żywności
- Przygotowanie stanowisk UE na 7. Konferencję Stron (COP 7) Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu i wykonanie dyrektywy o wyrobach tytoniowych
- Zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB)
- Działania następce względem pakietu dotyczącego opodatkowania osób prawnych, łącznie z realizacją konkluzji Rady w związku z pracami OECD nad erozją bazy podatkowej i przenoszeniem zysków (BEPS)
- Zmiana dyrektywy w sprawie odsetek oraz należności licencyjnych
- Składanie Radzie Europejskiej sprawozdań dotyczących kwestii podatkowych
- Kodeks postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) – składanie sprawozdań Radzie Ecofin
- Plan działania na rzecz skutecznego i odpornego na oszustwa ostatecznego systemu podatku od wartości dodanej (VAT)

III. KU UNII ENERGETYCZNEJ Z PRZYSZŁOŚCIOWĄ POLITYKĄ KLIMATYCZNĄ

Kontynuowanie prac na rzecz unii energetycznej z przyszłościową polityką klimatyczną, zgodnie z zapisami strategicznego programu, będzie jednym z najważniejszych priorytetów trzech prezydencji. Kontynuowane będą prace zgodnie ze strategią ramową na rzecz unii energetycznej i strategią „Europa 2020”, w której potwierdzono, że przejście na zieloną, niskoemisyjną, energooszczędną i zasobooszczędną gospodarkę, dzięki tworzeniu nowych zielonych miejsc pracy i światowej klasy technologicznego know-how, ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Kompletny i w pełni funkcjonujący wewnętrzny rynek energii pozostaje jednym z głównych celów Unii w nadchodzącym okresie. Prezydencje będą kontynuować prace nad połączeniami międzysystemowymi, zgodnie z celami ustalonymi przez Radę Europejską, również poprzez zacieśnienie regionalnej i międzynarodowej współpracy w dziedzinie energii. Jednym z kluczowych celów pozostaje zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego poprzez dywersyfikację dostawców, źródeł i dróg dostaw. Kontynuowane będą prace nad opracowywaniem systemu zarządzania unią energetyczną. Efektywność energetyczna, ceny energii i odnawialne źródła energii również zostaną poruszone jako ważne kwestie związane z konkurencyjnością.

Co do klimatu, trzy prezydencje zapewnią stosowne działania następcze wobec wyniku Konferencji Stron (COP-21) konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu, która odbędzie się w grudniu 2015 r. w Paryżu. Przedmiotem właściwej uwagi będzie wdrożenie pakietu klimatyczno-energetycznego na okres do 2030 r., w tym wniosek w sprawie systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) i oczekiwany wniosek dotyczący redukcji emisji w innych sektorach (nieobjętych systemem ETS). Celem trzech prezydencji jest poczynienie znacznych postępów w negocjacjach w czasie ich kadencji.

Trzy prezydencje zbadają innowacyjne metody pracy i dalszą wymianę wiedzy i najlepszych praktyk. Będą kontynuować prace nad lepszymi uregulowaniami prawnymi, aby zapewnić większą spójność dyrektyw UE, integrację, lepsze egzekwowanie prawa oraz modernizację polityki UE. Trzy prezydencje będą również pracować nad systemem zarządzania unią energetyczną obejmującym wszystkie powyższe działania w dziedzinie polityki klimatyczno-energetycznej. W celu poprawy skuteczności przygotowań do spotkań międzynarodowych, trzy prezydencje utworzą wspólne zespoły na cały okres swojej kadencji, w przypadkach gdy zostanie to uznane za użyteczne.

Ten obszar priorytetowy obejmuje następujące elementy:

- Przegląd ram efektywności energetycznej dla produktów (dyrektywa w sprawie etykietowania energetycznego)
- Zmiana rozporządzeń w sprawie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego
- Przegląd decyzji nr 994/2012 w sprawie wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii
- Pakiet dotyczący odnawialnych źródeł energii, w tym kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące biomasy
- Pakiet dotyczący efektywności energetycznej, w tym przegląd dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków
- Pakiet dotyczący kształtu rynku energii elektrycznej, w tym wnioski dotyczące zmian w strukturze rynku energii elektrycznej, przegląd dotyczący Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) i współpracy regionalnej
- Wzmocnienie pozycji konsumentów, zwłaszcza poprzez reagowanie na zapotrzebowanie i wykorzystanie inteligentnej technologii
- Wymiar zewnętrzny (Wspólnota Energetyczna, współpraca eurośródziemnomorska w dziedzinie energii, karta energetyczna, plan działania w dziedzinie dyplomacji energetycznej itp.)
- Strategia dotycząca skroplonego gazu ziemnego i magazynowania
- Zakończenie tworzenia infrastruktury energetycznych i ukończenie działań zmierzających do osiągnięcia celu zakładającego połączenia międzysystemowe na poziomie 15% w 2030 r., m.in. poprzez realizację programu transeuropejskiej sieci energetycznej (TEN-E)
- Ceny i koszty energii
- Zintegrowana strategia na rzecz badań naukowych, innowacji i konkurencyjności w ramach unii energetycznej
- 2. sprawozdanie na temat stanu unii energetycznej
- Zarządzanie unią energetyczną
- Dyrektywa w sprawie krajowych pułapów emisji
- Przegląd dyrektywy w sprawie systemu handlu uprawnieniami do emisji
- Decyzja dotycząca emisji ze źródeł nieobjętych systemem ETS (wspólny wysiłek redukcyjny)
- Inne przepisy wykonawcze pakietu 2030, jak np. włączenie problematyki użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) do pakietu 2030.

- Przegląd regulacji określających cele w zakresie norm emisji dla samochodów osobowych i dostawczych na okres po roku 2020
- Działania następce względem 21. konferencji stron (COP–21) UNFCCC oraz przygotowanie konferencji COP–22 i stosowne działania następce
- Dyrektywa dotycząca uwzględnienia działalności lotniczej w systemie ETS: działania następce względem Zgromadzenia Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) w 2016 r.

IV. UNIA WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

Obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości będzie rozwijany na podstawie strategicznych wytycznych określonych przez Radę Europejską w czerwcu 2014 r. W omawianym okresie w centrum uwagi znajdzie się realizacja, w duchu wzajemnego zaufania, i zapewnienie spójności pomiędzy wszystkimi właściwymi politykami i instrumentami, łącznie z aspektami zewnętrznymi.

Kwestie nieuregulowanych przepływów migracyjnych oraz ochrony międzynarodowej pozostają ważnym punktem programu; wymagają też solidarności i odpowiedzialności ze strony wszystkich państw członkowskich. Prezydencje będą dążyć do wskazania luk i zbadają nowe sposoby ich eliminowania. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie pakiet w sprawie „inteligentnych granic” i realizacja działań określonych w komunikacie Komisji z maja 2015 r. dotyczącym Europejskiego programu w zakresie migracji oraz w konkluzjach Rady Europejskiej z czerwca i października 2015 r., łącznie z pracami nad przyszłym rozwojem wspólnego europejskiego systemu azyłowego, działaniami dotyczącymi relokacji i przesiedlania, powrotów i readmisji, zarządzaniem granicami, nasileniem walki z przemytem ludzi, a także kontynuowaniem prac w odniesieniu do legalnej migracji. Ponadto trzy prezydencje będą działać na rzecz zapewnienia lepszego powiązania między migracją, bezpieczeństwem i polityką zagraniczną. Trzy prezydencje zamierzają poczynić postępy w trwających pracach ustawodawczych dotyczących nowego zarządzania granicami zewnętrznymi oraz nowego kodeksu wizowego.

W dziedzinie bezpieczeństwa kapitalne znaczenie ma realizacja odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE, z uwzględnieniem komunikatu Komisji dotyczącego Europejskiej agendy bezpieczeństwa. Trzy prezydencje dążą do wypracowania kompleksowego i zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa cybernetycznego i cyberprzestępczości, korupcji, poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz handlu ludźmi, również w celu wyzysku pracowników. Zwalczanie terroryzmu pozostaje ważnym punktem w programie prac Rady.

Co się tyczy obszaru sprawiedliwości, nacisk zostanie położony na konsolidację i skuteczność istniejących instrumentów w praktyce. Trzy prezydencje będą promować poprawę jakości legislacji, z uwzględnieniem potrzeb obywateli, władz i przedstawicieli zawodów prawniczych. Trzy prezydencje skupią się na postępach w zakresie praw procesowych w postępowaniu karnym, będą także kontynuować zwalczanie nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii, łącznie z pracami dotyczącymi Prokuratury Europejskiej. W dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, prace skupią się na prawie rodzinnym. Trzy prezydencje udoskonalą rozwiązania dotyczące e-sprawiedliwości. Ochrona praw człowieka będzie jednym z celów ogólnych i trzy prezydencje podejmą próbę kontynuowania prac nad przystąpieniem UE do europejskiej konwencji praw człowieka. Jednym z priorytetów będą postępy w pracach nad pakietem dotyczącym ochrony danych⁵.

Ten obszar priorytetowy obejmuje następujące elementy:

- Europejski program w zakresie migracji, w tym:
 - * Przegląd dyrektywy w sprawie niebieskiej karty oraz nowe podejście do legalnej migracji
 - * Ocena rozporządzenia dublińskiego i ewentualne poprawki do niego
 - * Prace nad unijnym mechanizmem relokacji
 - * Dalsze działania służące zwiększeniu możliwości przesiedlenia
 - * Propozycje wzmocnienia roli Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu
 - * Skuteczność strefy Schengen
 - * Wniosek dotyczący zmiany dyrektywy w sprawie procedur azylowych (dyrektywa 2013/32/UE) w celu wzmocnienia przepisów odnoszących się do „bezpiecznego kraju pochodzenia”
 - * Prace związane z nieuregulowaną imigracją, w tym powrotami i readmisją
 - * Prace wynikające z planu działania na rzecz zwalczania przemytu migrantów
 - * Propozycje w zakresie wzmocnionych systemów ochrony w sąsiedztwie UE
 - * Plan działania z udziałem Turcji dotyczący migracji
- Wzmocnienie agencji Frontex, w tym w kontekście dyskusji nad tworzeniem systemu europejskiej straży granicznej i przybrzeżnej

⁵ Sprawdzić postępy poczynione w trakcie prezydencji luksemburskiej.

- Wnioski dotyczące inteligentnych granic, w tym systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróży
- Wdrożenie wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym rozporządzenia w sprawie ochrony międzynarodowej dla/dotyczącej małoletnich bez opieki
- Uprozczone regulacje w sprawie Unijnego kodeksu wizowego i wizy objazdowej
- Umowy o ułatwieniach wizowych i o liberalizacji reżimu wizowego
- Rozszerzenie strefy Schengen
- Rozporządzenie w sprawie Europolu
- Dyrektywa w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) i umowy o PNR
- Współpraca operacyjna między organami ścigania
- Wniosek ustawodawczy w sprawie broni palnej
- Wzajemne oceny w zakresie cyberprzestępczości
- Unijna agenda bezpieczeństwa, w tym:
 - * Działania wynikające z odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE, w tym przyszłe inicjatywy Komisji dotyczące zmiany decyzji ramowej w sprawie terroryzmu, udoskonalonych przepisów o broni palnej, rozszerzenia systemu ECRIS na obywateli państw trzecich i oszustwa dotyczące płatności bezgotówkowych
 - * Odnowiona strategia UE dotycząca handlu ludźmi
 - * Dokonanie przeglądu przeszkód utrudniających prowadzenie dochodzeń w zakresie cyberprzestępczości, zwłaszcza w odniesieniu do kwestii właściwego sądu oraz przepisów regulujących dostęp do dowodów i informacji
 - * Nowy cykl polityki unijnej dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej
- Wspieranie utworzenia europejskiej sieci praw ofiar
- Pakiet dotyczący ochrony danych
- Umowa ramowa między UE a USA o ochronie danych
- Rozporządzenie w sprawie Eurojustu
- Rozporządzenie w sprawie Prokuratury Europejskiej

- Plan działania w sprawie umocnienia praw procesowych podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym, w tym zwłaszcza wnioski w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci oraz w sprawie pomocy prawnej w ramach postępowania dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania
- Przystąpienie UE do europejskiej konwencji praw człowieka
- Prawo rodzinne: małżeński ustrój majątkowy oraz skutki majątkowe zarejestrowanych związków partnerskich
- e-sprawiedliwość
- Rozporządzenie w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania dokumentów urzędowych
- Dialog na temat praworządności
- Zmiana rozporządzenia Bruksela II w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej
- Wzajemne uznawanie nakazów konfiskaty

V. UNIA JAKO SILNY PODMIOT GLOBALNY

Środowisko strategiczne UE zmienia się z powodu globalizacji i rosnącej niestabilności w otoczeniu Unii, co zagraża naszym europejskim wartościom i bezpieczeństwu. Lepsza jakość sieci połączeń, większa konkurencja i złożoność w naszym otoczeniu globalnym stawiają przed UE zarówno wyzwania, jak i szanse. UE będzie musiała zająć się tymi niepewnymi perspektywami, w których współlistnieją zagrożenia, wyzwania i szanse, a bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne UE są coraz bardziej ze sobą powiązane. W szczególności w sąsiedztwie UE podwyższone ryzyko wynika z nieodłącznej dla tych obszarów niestabilności. Na wschodzie brak poszanowania zasad prawa międzynarodowego zaburzył ład bezpieczeństwa europejskiego i spowodował napięcia geopolityczne. Na południu konflikty i przypadki naruszenia praw człowieka są cechami dominującymi i doprowadziły do pojawienia się długotrwałych wyzwań w zakresie bezpieczeństwa oraz wyzwań humanitarnych i społeczno-gospodarczych. W kontekście takiej zmienności w szerszym sąsiedztwie, wiarygodność procesu rozszerzenia i rzeczywisty postęp regionu Bałkanów Zachodnich na drodze do UE wciąż ma znaczenie strategiczne.

„Łuk niestabilności”, rozciągający się od Europy Wschodniej do regionu Sahelu, ma wpływ na bezpieczeństwo samej UE i grozi osłabieniem wspólnych wartości i interesów UE. UE musi uporać się z nowymi zagrożeniami, takimi jak zagrożenia hybrydowe, grupy terrorystyczne dysponujące potężnymi zasobami, np. ISIL/Daisz, oraz ataki cybernetyczne, a także stałymi zagrożeniami, takimi jak proliferacja, piractwo, ekstremizm i terroryzm. Większa mobilność osób doprowadziła do problemów związanych z nieuregulowaną migracją, handlem ludźmi i przemytem ludzi. Powszechne prawa człowieka i wartości demokratyczne są obiektem ataków ze strony wrogich ideologii i propagandy.

Migracja z pewnością pozostanie ważnym punktem w programie międzynarodowym. Realizacja Europejskiego programu w zakresie migracji, konkluzji Rady Europejskiej z kwietnia, czerwca i października 2015 r., wyniku posiedzenia szefów państw lub rządów z września 2015 r. oraz wyniku szczytu w Valletcie z 11–12 listopada 2015 r., jak również konferencji wysokiego szczebla w sprawie szlaku wschodniośroziemnomorskiego i szlaku zachodniobałkańskiego w dniu 8 października 2015 r., będzie głównym punktem programu trzech prezydencji w odniesieniu do zewnętrznych aspektów migracji. Uzgodnione środki dotyczące migracji będzie trzeba zrealizować i ocenić w latach 2016 i 2017, ponieważ niektóre z nich wymagają średnio- i długoterminowego podejścia, w szczególności te, które mają na celu zahamowanie nieuregulowanych przepływów migracyjnych i zajęcie się podstawowymi przyczynami zjawiska poprzez zacieśnienie współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu w zintegrowany sposób.

Co do zwalczania terroryzmu, ambitne konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z lutego 2015 r. będzie trzeba w dalszym ciągu wdrażać, w szczególności w odniesieniu do działań zewnętrznych UE w dziedzinie walki z terroryzmem; chodzi m.in. o: udoskonalone dialogi polityczne dotyczące zwalczania terroryzmu prowadzone z krajami Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej oraz plany działania i projekty służące budowaniu zdolności, realizowane z tymi krajami.

Jednym z elementów działań UE będzie musiało być wspólne, ukierunkowane na zewnątrz podejście do bezpieczeństwa i dyplomacji. Odnośnie unijne polityki i instrumenty trzeba będzie stosować w bardziej strategiczny sposób, mając na celu ochronę i propagowanie unijnych wartości i interesów. W tym kontekście przyszła globalna strategia UE w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa będzie odgrywać podstawową rolę w określaniu naszych politycznych ambicji, celów i instrumentów umożliwiających ich realizację. Przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa i śródkresowy przegląd Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa będą miały zasadnicze znaczenie dla określenia nowego podejścia do naszych sąsiadów. Indywidualizacja będzie kluczowa, gdyż zapewni, by w poszczególnych podejściach UE uwzględniano specyfikę sytuacji krajów partnerskich. Skuteczne i spójne stosowanie unijnych polityk dotyczących działań zewnętrznych ma znaczenie podstawowe, w oparciu o kompleksowe podejście, które łączy, między innymi, dyplomację, handel, energię, rozwój, migrację, prawa człowieka oraz bezpieczeństwo i obronę.

Obejmie to dalszy rozwój wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), jako że misje i operacje WPBiO nadal wnoszą znaczący wkład w pokój i stabilność na świecie. Zdolności cywilne i wojskowe UE muszą zostać wzmocnione, a WPBiO lepiej dostosowana do obecnych i przyszłych wyzwań, w tym kwestii związanych z prawami człowieka. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2015 r. UE powinna dalej zacieśniać współpracę, również w wymiarze międzynarodowym, w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, w ścisłej koordynacji działań z podmiotami międzynarodowymi, takimi jak ONZ i NATO, oraz z europejskim przemysłem obronnym. Rolę koordynatora przewiduje się dla Europejskiej Agencji Obrony. Wzmocniona współpraca z organizacjami partnerskimi, większa komplementarność i wzajemna wymiana informacji mają kluczowe znaczenie, w szczególności z ONZ, OBWE, NATO i Unią Afrykańską, w dziedzinach takich jak zagrożenia hybrydowe, bezpieczeństwo morskie, szybkie reagowanie i bezpieczeństwo cybernetyczne. Partnerzy będą nadal zachęceni do udziału w WPBiO. Przewiduje się także realizację procesu budowania zdolności na rzecz wspierania bezpieczeństwa i rozwoju o elastycznym zakresie geograficznym, jak również opracowanie ogólnounijnych ram strategicznych dla reformy sektora bezpieczeństwa, wspólnych dla WPBiO i polityki współpracy na rzecz rozwoju.

Poza sąsiedztwem kluczowe znaczenie ma wzmocnienie partnerstw – zwłaszcza z podobnie myślącymi podmiotami, ale również z partnerami o rosnącym wpływie w kontekście światowym i regionalnym, a także z organizacjami wielostronnymi i innymi forami. Aby mieć wystarczającą siłę oddziaływania, UE musi mówić jednym głosem w obronie europejskich wartości i interesów, przy czym prawa człowieka pozostają jedną z podstawowych wartości UE, która ukierunkowuje i napędza działania UE zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym.

Obie Ameryki stwarzają obecnie możliwości, które trzeba w pełni wykorzystać. Ogólnie rzecz biorąc, UE dysponuje wieloma środkami, które pozwalają jej na zaangażowanie i wpływ w pozytywny sposób. Bliskie i efektywne stosunki strategiczne ze Stanami Zjednoczonymi umożliwiają ścisłą współpracę w wielu kwestiach dotyczących polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. UE będzie dążyć do wzmocnienia wzajemnej współpracy w dziedzinie handlu, bezpieczeństwa energetycznego, WPBiO oraz ochrony danych.

W Azji istnieją napięcia między podmiotami regionalnymi rywalizującymi o wpływy. UE ma prawdziwy strategiczny interes w promowaniu stabilności w Azji i dołoży starań, by wyraźnie zasygnalizować swoje zaangażowanie na rzecz Azji i jej integracji regionalnej, także na 11. szczycie ASEM, który odbędzie się w lipcu 2016 r. UE będzie nadal współpracować z krajami Azji Środkowej, realizując strategię UE–Azja Środkowa, której przegląd przeprowadzono w czerwcu 2015 r.

W ścisłej współpracy z krajami Afryki, UE będzie kontynuować prace nad realizacją planu działania UE–Afryka, przyjętego na szczycie w 2014 r., i przygotowaniem do kolejnego szczytu. Celem dalszego zaangażowania UE będzie: zapobieganie sytuacjom kryzysowym i reagowanie na nie, przyczynianie się do pokoju i stabilności oraz ograniczanie rosnących nieuregulowanych przepływów migracyjnych i zwalczanie terroryzmu, w ścisłej współpracy z Unią Afrykańską, organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi partnerami. UE będzie kontynuować realizację regionalnych strategii i towarzyszących im planów działania w celu przyczynienia się do bezpieczeństwa i rozwoju w regionach Sahelu, Zatoki Gwinejskiej i Rogu Afryki.

Elementem tych politycznych refleksji będzie dostosowanie stosunków UE z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) po 2020 r. (po wygaśnięciu umowy z Kotonu) do nowych realiów i wyzwań globalnych.

Globalne wyzwania będą nadal zajmować ważne miejsce w międzynarodowej agendzie w latach 2016 i 2017. Celem UE jest wypracowanie ambitnego i wiążącego porozumienia dotyczącego ochrony klimatu na Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP 21) w Paryżu, które będzie musiało zostać wprowadzone w życie zarówno przez UE, jak i jej partnerów. Przygotowanie drugiego planu działania na rzecz dyplomacji klimatycznej będzie trzeba przeanalizować w świetle międzynarodowych skutków porozumienia paryskiego. W kontekście promowania bezpieczeństwa energetycznego UE ważne będzie dokonanie oceny wdrażania zewnętrznych elementów komunikatu w sprawie unii energetycznej zatwierdzonego przez Radę Europejską w marcu 2015 r., w szczególności w odniesieniu do wsparcia działań UE na rzecz dywersyfikacji przez instrumenty polityki zagranicznej.

Polityka rozwojowa i współpraca na rzecz rozwoju pozostają kluczowymi elementami działań zewnętrznych UE. UE będzie kontynuować prace służące zwiększeniu efektywności i lepszemu ukierunkowywaniu swojej pomocy rozwojowej. Jednocześnie UE wzmocni też swoje wysiłki zmierzające do powiązania programów współpracy na rzecz rozwoju realizowanych przez UE i państwa członkowskie za pomocą wspólnego programowania. UE i jej państwa członkowskie będą również kontynuować działania na rzecz lepszego powiązania swoich narzędzi i instrumentów w ramach stosunków zewnętrznych zgodnie z zasadami kompleksowego podejścia UE.

Uzgodniony w Nowym Jorku program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 stworzy nowe globalne ramy działań służących zrównoważonemu rozwojowi. W związku z tym, w programie trzech prezydentów położony zostanie nacisk na realizację wspomnianego programu działań, w tym na jego realizację wewnątrz UE na stosownych forach.

Polityki UE będzie trzeba przeanalizować pod kątem nowych celów zrównoważonego rozwoju, poprzez zastosowanie podejścia wielopodmiotowego. Podobnie, promowanie spójności polityki na rzecz rozwoju pozostaje istotne dla realizacji ambitnych założeń UE w ramach programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030. W tym kontekście przeglądy instrumentów rozwojowych, jak i dyskusje na temat stosunków UE–AKP po 2020 r. (po wygaśnięciu umowy z Kotonu) są również ważne.

W świetle wielorakich i przedłużających się kryzysów, cechujących się bezprecedensową liczbą przesiedleńców, UE będzie nadal uczestniczyć w skutecznym niesieniu pomocy humanitarnej osobom dotkniętym konfliktem, brakiem stabilności i klęskami żywiołowymi. Pierwszy Światowy Szczyt Humanitarny w maju 2016 r. nada impuls dla innowacyjnych podejść i ożywienia w społeczności międzynarodowej ducha zbiorowej odpowiedzialności w tym zakresie.

Niderlandy, Słowacja i Malta będą współpracować w Radzie Unii Europejskiej nad realizacją wspólnego zobowiązania, ze szczególnym uwzględnieniem: krajów mających perspektywę członkostwa; sąsiedztwa i regionów doń przyległych oraz strategicznych partnerów UE, wspierając działania Wysokiego Przedstawiciela i Komisji.